

ВСТУП 7

РОК 8

Боб Ділан 12
The Beatles 19
The Who 25
The Doors 29
Pink Floyd 35
Ніл Янг 39
Grateful Dead 43
Ірві Поп 47
Queen 52
Aerosmith 59
Брюс Спрінгстін 65
U2 69
Dire Straits 75
Oasis 79

БЛЮЗ 82

The Rolling Stones 87
Ерік Клэптон 93
Дженис Джоплін 96
Джимі Гендрыкс 101

ПОП 104

Девід Бокі 109
Елтон Джон 115
Майкл Джексон 119
Coldplay 125
Емі Вайнгауз 129

ПАНК 132

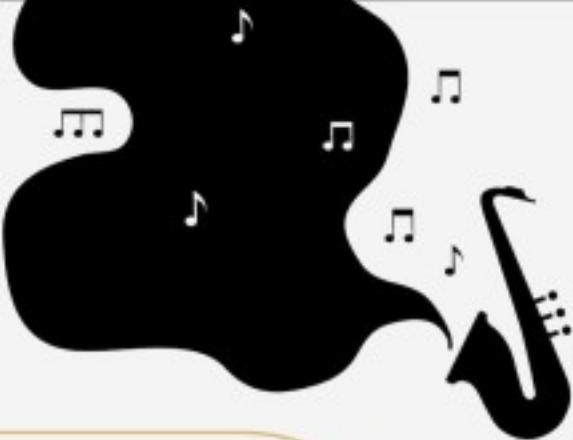

Ramones 136
Sex Pistols 141
The Clash 147
Green Day 151

[>>>](http://kniga.biz.ua)

Зміст

**ХАРД
І ХЕВІ** 154

Deep Purple 189
Led Zeppelin 163
Black Sabbath 169
AC/DC 173
Guns N' Roses 178
Metallica 182

ПРОГРЕСИВ 186

Фрэнк Заппа 191
Genesis 197

**АЛЬТЕРНАТИВА
ТА ІНДІ** 200

The Cure 205
Depeche Mode 209
Radiohead 213
Nirvana 217
Pearl Jam 223

**ТЕХНО
І ХАУС** 226

The Chemical
Brothers 230
Daft Punk 235

Текст Ернесто Ассанте
Інфографіка Джулії Де Амічіс

Вступ

Чи можливо розповісти історію рок-музики або якусь її частину в цифрах і датах? При наймні можна спробувати: чіткі, прості цифри багато про що нам скажуть, а іноді — й про все. Саме завдяки цифрам ми здатні відтворити час, дати, події та все інше, що вкладаємо в поняття «історія». А цифри продажів платівок і позицій у чартах розкривають вагу та зміст успіху, надаючи конкретності тому, що інакше лишалося б невловним. По суті, за допомогою цифр ми можемо накреслити малу, простежити опорні точки в перехідному періоді й про клести курс серед незмінно бурхливого моря.

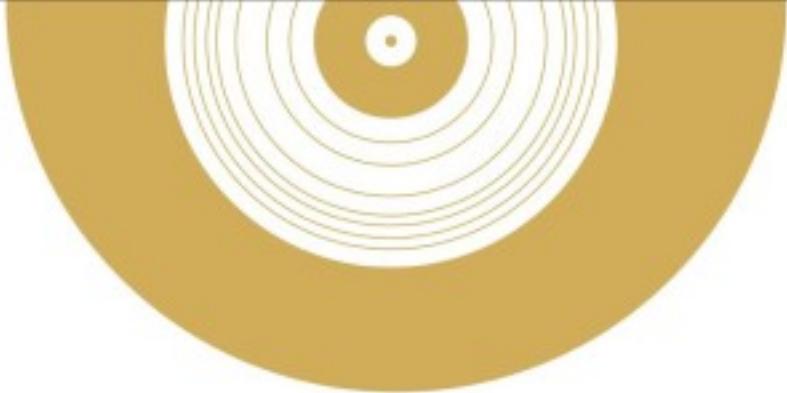
Інфографіка збирає та поєднує комунікаційну складову (інформацію та дані) і творчу (засоби графічного дизайну), щоб візуалізувати цифри й тексти. Інфографіка промовляє прямо і безпосередньо; вона робить видимим те, що слова і числа подають в іншій формі; вона є способом чи, точніше, мовсю, яка дає нам можливість зосередити увагу на дійсно важливій інформації. Тож ця книжка намагається поєднати три речі. По-перше — тексти рок-пісень, історії гуртів і словесні портрети митців; по-друге — зображення, які задають кут зору і певною мірою окреслюють те, що виходить за межі музичної сфери; і по-третє, найголовніше — інфографіку, основу цього видання, новий, яскравий та всеосяжний (можна навіть сказати «музичний») спосіб розповісти історії рокерів у незвичній, стислій, чіткій і захопливій формі.

Розкрити історію рок-музики через інфографіку — завдання не з простих. Певні речі, що були її підвальнами, неможливо втиснути в схеми, числа і дати. Проте інфографіка дозволяє обійтися сухістю цифр, зосереджуючись на інформації, новинах і цікавинках, далеких від банального спрощення, та пропонує цікавий і незвичний погляд.

Рок

Спробуйте уявити життя без рок-музики. Яким би воно було? Скільки смутку лежало б на ваших рокерських серцях? Якби завтра рок зник безслідно, життя позбулося б сенсу — і не тому, що фанати не здатні слухати іншу музику, а тому, що саме життя втратило б одного зі своїх найдорожчих друзів і поборників. Якщо Спрінгстін не бреше і ми дійсно «народилися, щоб бігти», цей біг можливий лише з вірою, що майбутнє буде кращим, ніж сьогодення, що за кожним поворотом на нас чекають не лише несподіванки, а й надзвичайні переживання. Саме в цьому полягає суть року. Проте важливо не робити хибний поділ на «нас» та «інших». «Інші» — це ті, хто слухає попсу, кому вистачає танців, хто досі помилково вважає, ніби пісні не здатні змінити чиесь життя. Але закохані в рок чудово знають: кожна наступна пісня може стати саме тим поштовхом, що допоможе зробити стрибок уперед, просунутись далі, повірити у ще одну імрію. Пісні надихають нас читати книжки чи дивитися фільми, про які ми не чули, відкривати героїв та історії, як далекі краї, і, зрештою, змінювати світ довкола себе.

Як визначити, чи справедливий ви рокер? Існують класичні атрибути, хоч їх можуть носити й ті, хто не має чи майже не має стосунку до року. Чорні черевики й шкіряні косухи, безперечно, досі актуальні, як і джинси та футболки. Але цього недостатньо. У третьому тисячолітті рок немислимий без mp3-плеера або під'єданого до хмарного сковища смартфона в кишені. Не обов'язковий близькучий хромований мотоцикл або вінтажний кабріолет — головне мати у своїй машині стервосистему, достатньо гучну,

щоб рознести стіни Ерихона, коли вона гратиме «Won't Get Fooled Again» у виконанні «The Who» або «The Pretender» від «Foo Fighters». Насправді не існує її, певно, ніколи не існувало правил стосовно одягу. Проте аж до 1980-х обов'язковим було наслідувати гурти й колективи в зачісках. Сьогодні все настільки перемішалося, що велетенський панк-ківський «ірокез» може носити навіть палкій прихильник танцювальної музики. Щоправда, рокери досі надають перевагу відносно довгому (але не задовгому) волоссу, а якщо вдягають краватку, хоч із нею скрізь і не походиш, то неодмінно вузьку.

Можна подумати, що все це більше пасує молоді, бо рок за визначенням завжди був музикою молодих. Це правда, та тільки часткова, тому що в будь-якому віці ми можемо лишатися рокерами всередині, забувши про світ зовні. Звісно, у «звичайному» одязі й з короткими зачісками ми на вигляд

як усі, але наші серця б'ються в іншому ритмі. Для тих, хто не так давно був молодим зовні, рокерський стиль життя досі можливий: такі люди уникають банальностей, надаючи перевагу несподіванкам, потребують постійного вливання міцної і обов'язково дуже гучної музики, полюбляють тусити з друзями («своєю бандою») й подорожують як «діти світу», а вечори проводять на концертах у нічних клубах. Словом, незле нагадувати людям, що рокерський стиль життя — це не лише ностальгія.

Хоча «The Beatles», «The Rolling Stones», Джімі Гендлікс, Боб Ділан, «The Doors», «Cream» та багато інших виконавців досі належать до нашого щоденного музичного раціону, справжні «в'язні рок-н-ролу», як казав Спрінгстін, слухають купу нової музики і щодня шукають емоцій, відповідних духу часу. Всі, а особливо літні рокери, мають розуміти: справжній рок-н-рольник ніколи не йде на пенсію.